

Handelen, uden at det kan angives, at det er det, medens vi skulde paalægge vore Egne, uagtet de have opfyldt Bestemmelsen i § 5, ved Salget at angive for dem, der ville kjøbe, at det er af et sygt eller selvødt Kreatur. Det blev sagt af den høitærede Justitsminister, at det er ikke blot sundhedsfarlige Ting, der skal føres Kontrol med, men ogsaa forfalskede; men der er jo den Omstændighed ved Kjøb, at det ikke kan forfaltes. Naar Kjøb en Gang er erklæret for ikke at være sundhedsfarligt, kan der ikke være Tale om Forfalskning. Det kan være en ringere Værn, som det maa være overladt til Kjøberens selv, om han vil kjøbe eller ikke; men det vil være meget generende for vore Egne, naar vi paalægge dem, efter at de have opfyldt Bestemmelsen i § 5, at de ogsaa skulle opgive for Kjøberen, om Kjøbet er af et sygt eller selvødt Kreatur. Jeg tror derfor, at det vil være rigtigst, at stemme Bestemmelsen ud, saaledes som det er foreslaet, og jeg skal anbefale Thinget at gjøre det.

Ordføreren (Sessen): Det ærede Medlem synes at have en saadan Forkjærlighed for Landslagterne og Forhandlern fra Landet, at han ganske overser, at der staar lige overfor deres Interesser den store Befolknings Interesse, som vi dog først og fremmest skulle varetage. Det er jo dog klart, at, naar der gjøres Anstregelser for at sikre Befolkningen og navnlig hele den uformuende Del af denne, som er nødsaget til mere at se paa Varernes Pris end paa deres Godhed, mod at blive bebragen, mod at faae flette Levnetsmidler, maa virkelig de Forhandlere, som komme til Kjøbstaden, billigtvis finde sig i nogen Indskrænkning med Hensyn til deres Net til at sælge daarlige Varer, og det er jo kun det, man søger at opnaa gennem Oprettelsen af Slagtehusene. Men skulde en Kjøbstad ved de Offre, den bringer for at tilveiebringe offentlige Slagtehusene, kunne opnaa at faae ført nogen ordentlig Kontrol med det Kjøb, som indkommer fra Landet, vil den hele Foranstaltning i Kjøbstaden være ganske forgæves, vil den ikke have nogen Betydning. Naar det skal være frit, at Landboerne kunne komme ind med deres flette Kjøb og affætte Kjøb af usunde Kreaturer i Kjøbstaden uden Kontrol, saa er der ingen Grund til at træffe Kontrolbestemmelser blandt vedkommende Slagtere i Byen. Derfor synes jeg, at det dog virkelig maa indrømmes af det ærede Medlem, at den store uformuende Del af Befolkningen har i højeste Grad Interesse af denne Sag og af saadanne Foranstaltninger, og at overfor denne Interesse maa baade Landslagterne og Forhandlerne af Kjøb finde sig i nogle rimelige Indskrænkninger.

Griffen: Ja, den ærede Ordfører forudfatter, at jeg ikke vil være med til at værne

imod, at der kommer usundt eller sundhedsfarligt Kjøb i Handelen. Det er ikke Tilfældet. Jeg har sagt, at jeg tror, at Værnet imod, at der kommer usundt eller sundhedsfarligt Kjøb i Handelen, ligger i § 5. Jeg gaar altsaa simpelthen ud fra, at i den er det bedste Værn, vi formaa at opstille; naar vi ikke ville tage Lovforslagets oprindelige § 5, kunne vi efter min Mening ikke faae et bedre Værn end det, der ligger i § 5. Naar det altsaa er iagttaget — vi kunne jo ikke fremme det ved andre Midler end ved saadanne skarpe Mulktbestemmelser, som ere opstillede —, gaar jeg ud fra, at der ikke kommer sundhedsfarligt Kjøb i Handelen. Der kommer ganske vist simple Varer; men her mener jeg rigtignok, at det maa gaa som med andre Varer, at det maa være overladt til enhver Kjøber at vrage, efter som han har Raad til at kjøbe bedre eller simpleere Varer; men sundhedsfarligt Kjøb, gaar jeg ud fra, kommer ikke paa Torvet.

Bloug: Jeg synes ikke, at den ærede Ordførers Antagelse er rigtig klar. Han fremstiller disse Bestemmelser om Indførelsen af Slagtehusene, som navnlig sigtende til at værgede den fattige eller mindre formuende Del af Befolkningen mod at faae mindre sundt og mindre godt Kjøb. Men han lægger ikke Mærke til, at ved Slagtehusenes Indførelse fordyres Kjøbet, og det bliver uoverhøvedet altsaa den mindre formuende mindre muligt at faae Kjøb, dersom han skal betale det dyrere, end han kan kjøbe det nu paa Torvet. Man kan jo ikke gaa ud fra, at det Kjøb, som kommer paa Torvet, i Reglen er usundt; det maa jo dog betragtes som en Undtagelse fra Reglen, at der kan komme Kjøb der af et selvødt Kreatur, og et æret Medlem gjorde nylig en Bemærkning udenfor Salen, som jeg tror er fuldstændig rigtig, nemlig den, at før Landmanden slagter et Kreatur, som er sygt, venter han gjerne saa længe, at det er unødværligt ikke at se det paa Kjøbet. Altsaa, naar der er en Mulktbestemmelse for den, som bringer for-dærvet Kjøb paa Torvet, vil det være Politiets Sag at føre Tilfyn? saa Henseende; men det er aabenbart i den mindre formuende Befolknings Interesse, at den frie Handel med Kjøb fra Landet underkastes saa faa indskrænkende Bestemmelser som muligt, og vil man fordyre det ved at underkaste det Kontrol i Slagtehusene, er denne Kontrol ikke i den fattige Befolknings Interesse, om den end, for at faae billigere Kjøb, løber den Risiko at kunne faae daarligere Kjøb, maasse en Gang imellem fordærvet Kjøb, hvorfor Vedkommende vil kunne drages til Ansvar. For den mere formuende Del af Befolkningen har det derimod ganske vist en Interesse at være sikker paa, at det Kjøb, den faar, er rigtig sundt, selv om det bliver noget dyrere, og i dens Interesse ligger det, at der haves Slagtehus eller i alt Fald